

گزارشی از جمع آوری کمک برای کارگران اخراجی سندیکای شرکت واحد در سالن شهدای ارج

جلال ناصری

بیستم اسفند ماه هشتاد و پنج

در مورخ ۸۵/۱۲/۹ در سالن شهدای ارج جلسه ای واقع در کیلومتر ۷ جاده مخصوص با حضور تعدادی از کارگران صنایع خودرو سازی نماینده انجمن کودکان کار- نماینده انجمن بدون مزد و نماینده سایت رستا و خبرنگار مجله راه آینده همچنین تعدادی از فعالین کارگری از ساعت ۱۶/۳۰ الی ۱۸/۳۰ به جمع آوری کمک مالی و جنسی بمنظور کمک به کارگران اخراجی سندیکای شرکت اتوبوس واحد تهران برگزار گردید که در نتیجه مبلغ ۳۱۸۰۰۰ تومان وجه نقد ۱۳ دست لباس کودکان و نوجوانان ۸۰ کیلوگرم برنج ایرانی که تحویل نماینده سندیکا آقای گوهری گردید در این برنامه ابتدا بیژن امیری یکی از کارگران حاضر در مراسم مطالبی را در خصوص اخراج کارگران و جمع آوری کمک مالی ارائه نمودند سپس آقای گوهری نماینده سندیکا ضمن تشکر مطالبی را در خصوص وضعیت سندیکا و اخراج کارگران آن ابراز داشتند در ضمن پیش از این مبلغ ۳۴۳۱۰۰ تومان توسط تعدادی از کارگران خودرو سازی جمع آوری شده بود شامل (پارس خودرو - صنایع فولاد خوزستان - گروه کوهنوردی کارگران خودروسازی - بانک سپه تهران) که به حساب بانکی سندیکا واریز و فیش آن تحویل سندیکا گردید.

گزارش و صحبت‌های بیژن امیری به کارگران حاضر در سالن شهدای ارج

دوستان و همکاران گرامی

طی هفته گذشته از آن ۵۲ کارگران تعلیقی شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه نفر ۲۸ نفر حکم اخراج گرفته اند. ۱۴ نفر از کارگران هنوز درحالت تعلیق به سر می برند. و قرار است که دادگاه تشخیص اداره کار تاچند روزدیگر تکلیف آنها را نیز روشن کنند. در ضمن فرصت تجدید نظر برای این آنها وجود دارد. که می بایست این دوستان شکایت کرده و درخواست فرجام برای هیئت حل اختلاف و بعد به دیوان عالی اداری ارسال دارند تا تکلیفشان در نهایت مشخص شود. ما حقیقتا خواسته مان این است که این دوستان به سر کارشان بر گردند یعنی حکم بازگشت به کار بگیرند. دلیلی ندارد که دوستانی که مطابق قانون مطابق با مقوله نامه ۸۷ سازمان جهانی کار سندیکای خودشان را احیاء کردند حکم اخراج دریافت دارند.

مسئله کارگران شرکت واحد که سیاسی نیست یک مسئله صنفی است. اعتراض کارگران شرکت واحد به خاطر دستمزد، به خاطر ندادن پول لباس ، به خاطر بن های کارگری، بوده است و این خواسته ها در قالب سندیکا بیان داشتند. حالا ممکن است ما کارگرانی که در اینجا جمع شده ایم طرفدار ایجاد تشکل سندیکای نباشیم و یا باشیم ، این بستگی به خودمان دارد. ولی این دوستان به ناحق حکم اخراج دریافت کرده اند.

ما باز هم تکرار میکنیم میدانم خواسته قلبی تک تک ما این است که این دوستان بسرکارهایشان بر گردند. و حکم برگشت به کار دریافت دارند در همین راستا ما خواهش کردیم که تعدادی از دوستان که من از آنها سپاسگزارم اینجا تشریف بیاورند تا بتوانیم با هم به عنوان نشان همبستگی کارگری مان در حد توان مبلغی چه نقدی چه جنسی کمک جمع آوری کنیم.

از طرف سندیکا کارگران شرکت واحد هم آقای گوهری تشریف آوردند. میتوانند خودشان هم گزارشی از وضعیتشان به شکل مختصر خدمت شما ارائه بدهند بقیه دوستان هم اگر صحبتی دارند می توانند مطرح کنند.

کمک های هم که تا به حال جمع آوری شده است

دوستان پارس خودرو سالن قالب افزار ۶۰ کیلو برنج، آقای جاوید ۱۰۰۰۰۰۰۰ ریال، تعدادی از کارگران از سالن ۳۵ دستگاه ۱۰۰۰۰۰۰ ریال، کودکان کار آقای حسنی زحمت کشیدند ۲۰۰۰۰۰۰ ریال به اضافه یک کیسه برنج، آقای اعظمی از شرکت ایران خودرو ۸۰۰۰۰۰۰، آقای موسوی ایران خودرو ۸۰۰۰۰۰۰ ریال، آقای صالحی ۶۰۰۰۰۰۰ ریال به اضافه یک عدد کاپشن و حوله، آقای اخوان ۱۰۰۰۰۰۰ ریال، آقای تخیلی سایپا ۳۰ هزار تومان و اگر کمک های دیگری هم باشد اینجا جمع آوری می کنیم و طی صورت جلسه ای خدمت آقای گوهری نماینده سندیکا تقدیم خواهیم کرد.

دوستان خیلی از کارگران کارخانجات دیگر هم همین شرایط را دارند. اجازه بدهید من فقط خاطره ای راکه مربوط به روز یکشنبه همین سه چهار روز پیش است برایتان بازگو کنم دوستان پوشینه بافت ما در قزوین، آنها هم حدود ۲۴ ماه است که دستمزد هایشان را دریافت نکرده اند روز یکشنبه کارگران تصمیم داشتند به تهران بیایند و مقابل دفتر ریاست جمهوری دفتر اجرائی خیابان پاستور تجمع کنند. اجازه ندادند وسط راه قزوین کرج جلو اتوبوس های آنها را گرفته و آنها را از اتوبوس پیاده کردند. یکی از دوستان پوشینه بافت می گفت در نزدیکی محلی که ما را پیاده کردند دو اتوبوس ترانزیت کنار جاده پارک کرده بودند که با دیدن ما، توجه شان به ما و پیاده کردن ما از اتوبوس جلب شد. آن دو راننده، راننده اروپائی، آلمانی بودند به طرف ما آمدند. برایشان جریان پرداخت نشدن دستمزدمان و اینکه می خواهیم جلو دفتر ریاست جمهوری تجمع کنیم تعریف کردیم. آنها هم گفتند که ما هم در اعتصاب بسر می بریم امروز سندیکای ما به خاطر بالا بردن دستمزد اعلام اعتصاب کرده است. ما تمام راننده های عضو سندیکا درسراسر اروپا در هر نقطه دنیا که هستیم، دست از کار کشیده همینطور ایستادیم در جاده یا در هر کجایی که هستیم همینطور ایستادیم تا تکلیف دستمزدمان روشن شود. این نشانه این است که تشکیلات می تواند کارگران را به هم نزدیک و متحد کند. در هر کجای دنیا که باشند می توانند با هم و متحدانه برای تحقق خواسته هایشان مبارزه کنند. اما در اینجا توی این مملکت ما کارگران واقعا خلع سلاح شدیم. یا بهتر است بگویم خلع سلاحمان کردند. در اینجا ما تشکیلی نداریم. برای بوجود آوردنش هم با هزار مشکل روبرومان می کنند. در حالی که خود دولت جمهوری اسلامی ایران با عضویت در سازمان بین المللی کار این مسئله را پذیرفته است و زیر این مقوله نامه ها امضاء گذاشته است. طبق این مقوله نامه ها و مقوله نامه ۸۷ آی ال او کار و عمل دوستان سندیکای واحد قانونی است و هیچ عمل خلاف " قانون " انجام نداده اند. در صورتی که جمع شدن آدمها دور هم و متشکل شدن آنها احتیاج به قانون ندارد. خود آقایان هر کدامشان چند تا حزب دارند. کارفرماها تو تشکیلات ها و سندیکاهای خودشان متشکل هستند، وقتی به ما می رسد یا تشکیلات های وابسته به دولت را برایمان علم می کنند یا نیروهای انتظامی و بگیر

ببند و اخراج و یا هزارمشکل دیگر را تدارک می بینند. ما کارگرا حتی برای تحقق کمترین خواست هایمان هیچ راهی و سلاحی جزء تشکیلات نداریم ، آنهم نه هر تشکیلاتی ، ما حقیقتا به یک تشکیلات حق بگیرکه بتواند با پشتیبانی کارگران و با اتحاد و همبستگی مقابل کارفرما و دولت بایستد و از حق و حقوق کارگرا دفاع کند مثل نان شب احتیاج داریم و آنهم را هم باید خودمان با نیروی خودمان ایجاد کنیم .

آقای گوهری اگر صحبتی دارید بفرمائید چند لحظه ای در خدمتان باشیم.

با سلام من ابراهیم گوهری هستم ، البته من نوروزی گوهری هستم چون در اعضای هیئت مدیره یک نفر نوروزی داریم و می خواستیم این تفکیک و مشخص شود من به اسم گوهری معروف شدم. ازاعضاء هیئت مدیره شرکت واحد هستم همانطورکه آقای امیری زحمت کشیدند و ما را معرفی کردند دیگر نیازی نیست که ما خودمان را معرفی کنیم . همین قدربگویم که ما طبق مقاله نامه های ۸۷ و ۹۸ و براساس آنکه دولت ایران عضو سازمان بین المللی کارمی باشد. ما هم براساس همین،(آقایان این مقاله نامه ها را امضاء کردند و قبول کردند، حداقل می بایستی به حرف و عمل خودشان احترام بگذارند) سندیکای خود را در شرکت واحد احیا کردیم. درگذشته درجامعه ما سندیکاها بودند نه اینکه الان بعد از ۲۸ سال انقلاب به ما که مثلا سندیکایی برقرارکردیم بگویند سندیکا ازخارج آمده، از آمریکا آمده، نمیدانم ازکجا آمده، این حرفها نیست، سندیکا حق مسلم کارگران هرجامعه است که توسط آن بتوانند ازحق و حقوقشان دفاع کنند. و با زحمانی که می کشند و با معیارهای که دادند میدانند که سندیکا مدافعشان است و ازطریق تشکل می توانند خواسته هایشان رابه دست بیاورند. این بود که ما توانستیم طبق آن مقاله نامه ها و بر اساس مجمع عمومی هایی که تشکیل دادیم سندیکای کارگران شرکت واحد را احیا کنیم. تا از این راه بتوانیم حق و حقوق کارگران را درجامعه مان درصنف شرکت واحد بدست بیاوریم.

کارگر بصورت فردی کارزیادی نمیتواند بکند و صدایش به جایی نمی رسد. اما به صورت جمعی و از طریق تشکل و از طریق سندیکا باعث شد بتوانیم طلبکار موضع گیری کنیم.

ما با توجه به اینکه این همه شکنجه و اذیت و آزار از طرف کارفرما ها و شوراها و اسلامی کاروخانه کارگردیدیم ، توانستیم سهم بزرگی درتحقق بخشی ازخواسته های کارگران شرکت واحد داشته باشیم .

یکم اینکه سی در صد حقوق کارگران را بالا بردند و ۴۸۰ هزار تومان فقط جهت گرفتن بن، بن کالای خرید به کارگران و رانندگان شرکت واحد درسال ۸۵ تعلق گرفته است. این بود که ما توسط سندیکا توانستیم این موفقیت ها را بدست بیاوریم.

با امید به اینکه در جامعه ما سندیکاهای کارگران در شرکت ها و کارخانه های مختلف در شهرستانها درجاهای مختلف بوجود بیاید. درشرکت های مختلف کارگران بتوانند سندیکاهای خودشان را تشکیل بدهند و توسط سندیکا ها اتحادیه هایشان شکل بگیرد و توسط اتحادیه ها فداسیون وکنفدراسیون به ترتیب شکل بگیرد. امیدوارم که موفق و مؤید باشید. بیژن امیری : آقای گوهری از حضور شما در اینجا ممنون هستیم.

جلال ناصری

نیمه اول اسفند ماه ۱۳۸۵